

Francois Villon: Ellentétek balladája

Szomjan halok a forrás vize mellett;
Tűzben égek és mégis vacogok;
Paraszas kályhánál vad láz diderget;
Hazám földjén is száműzött vagyok;
Csupasz féreg, díszes talárt kapok;
Hitetlen várok, sírva nevetek;
Az biztat, ami tegnap tönkretett;
Víg dáridó bennem bosszúság;
Úr vagyok, s nem véd jog, se fegyverek;
Befogad és kitzaszt a világ.

Nem biztos csak a kétes szememnek
S ami világos, mint a nap: titok;
Hiszek a véletlennek, hirtelennek,
S gyanúm az igaz körül sompolyog;
Mindig nyerek és vesztes maradok;
Fektemben is a fölbukás fenyeget;
Van pénzem, s egy vasat se keresek,
És reggel köszönök jó éjszakát;
Várom, senkitől, örökségemet;
Befogad és kitzaszt a világ.

Semmit se bánok, s ami sose kellett
Kínnal mégis csak olyat hajszolok;
Csalánnal a szeretet szava ver meg,
S ha igaz szolt, azt hiszem, ugratott;
Barátom aki elhiteti, hogy
Hattyúk csapata a varjú-sereg;
Igazság és hazugság egyre-megy,
És elhiszem, hogy segít, aki árt;
Mindent megőrzök s mindent feledek:
Befogad és kitzaszt a világ.

AJÁNLÁS

Herceg, kegyes jószágod lássa meg:
Nincs eszem, s a tudásom rengeteg.
Lázongva vallok törvényt és szabályt.
S most mi jön? Várom pályabéremet
Mert befogad és kitzaszt a világ.

(Szabó Lőrinc fordítása)